

KLEIN, CHRISTIAN (65): *Nikelausovend*

Et wor der Nikelausovend un jede Nikelausovend komen der Nikolaus, also der hellige Mann, un der Hans Muff. Die däten, wie ich späder erfahre han, von zwei Junge gespilt weede usem Huus. Die däte unge wonne. Mer däte wonne en der Slabystroß un die Slabystroß wor e bessche getrennt durch die Riehler Heimstätte vun Riehl, wor wie su e Dorf em Dorp.

Et wor, wie gesaht, Nikelausovend, un mir Kinder han ald gewaadt un woren opperäg un bang. Klor! Ich hatt unheimliche Angs dovür. Ich wor villleich sechs, alsu en der Volksschull. Op eimol dät minge Papp sage: “Jung, gangk ens bei der Gerlachs e Päckche Overstolz holle!”

Jetzt muss mer wesse, die Gerlachs hatt, dodurch dat die Stroß e bessche avgetrennt wor vun Riehl, em eeschte Huus dät die Ziarette verkaufe för de ganze Stroß. Un ich: “Boh, jetzt muss ich do rus. Mer han sechs Uhr, der Nikolaus kütt”. Äver

Widderwööd gov et domols nit.

Ich erunder, erus op die Stroß, rähts geluurt, links geluurt, keiner mih zo sinn, och die zwei nit, alsu Hans Muff un Nikelaus. Ich en et eeschte Huus bei die Gerlachs die Ziarette genomme, besser geraaf, domet ich flöck widder fott wor, widder runder, widder en et drette Huus un op die Schell gestallt. Et dät natörlich keiner opmaache. Em Nohhinein es mer dat alles klor. Op eimol woodt opgemaht. Ich erop, un wie ich su op der zweite Etage wor, hür ich et schelle op der drette Etage bei uns un bei de Nohbere, dat woren die Mormanns. Ich luur erop, do kumme die Mormanns Junge un luuren erunder durch et Treppehuus.

En däm Moment, wo die erunderluure, hür ich hinge Schredd. Die Junge sofort en ehr Wohnung un ich erop op die drette Etage. Jetzt wor ich jo an der Wohnungsdür. Widder op die Schell, et dät widder keiner opmaache. Geföhlt woren die Schredd direk hinger mer. Do dät die Dür opgonn. Ich eren, un ich weiß noch ganz genau, ich unger der Köchedesch bei ming Schwestere, die soßen ald dodrunger.

Hügg weiß ich natörlich, dat minge Vatter dat avgesproche hatt.

Klein, Christian (65): *Nikelausovend*

ʔət fɔ də ,nikələʊs'ʔɔvənt ʔʊn jɛ:də ,nikələʊs'ʔɔvənt kɔmŋ də 'nikələʊs ʔalzo də 'hɪlɪjə man ʔʊn də hans'mʊf di dɛ:tŋ vi:f:pɛ:də ʔɛfa:ʁ:an fɔn tʃvɑɪ jʊŋə jɛʃpɪlt vɛ:də ʔʊzəm hu:s di dɛ:tə ʔʊŋə vʊnə mɛ dɛ:tə vʊnə ʔɛn də sla:bɪʃtʁɔs ʔʊn di sla:bɪʃtʁɔs vɔ ʔə bɛsjə jɛtʁɛnt dʊʁʃ di bi:lɛ 'hɑɪmʃtɛtə fɔn bi:l vɔ vi zu_ə dɔʁf ʔɛm dɔʁp ʔɛt vɔ vi_əza:t ,nikələʊs'ʔɔvənt ʔʊn miɔ kinde han_ʌlt jɛva:t ʔʊn vɔ:vən 'ʔɔpʁɛ:ŋ ʔʊn ban_ kla_ ʔɪf:at 'ʔʊnɑɪmɪfjə ʔɑŋs tɔfɪɔ ʔɪf vɔ: fi'lɛɪf zɛks ʔalso ʔɛn də 'fɔlksʃʊl ʔɔp 'ʔɛɪmɔl dɛ:t miŋə pap sa:ʁə jʊŋ jɑŋg_əns bɑɪ dɛ gɛɣlas ʔə pɛkfjə 'ʔɔvɛʃtɔltʃ hɔlə jɛtʃ mʊs mɛ vɛsə di gɛɣlas hat da'dʊʁʃ tat:i ʃtʁɔ:s ʔə bɛsjə 'ʔafjɛtʁɛnt vɔ fɔn bi:l ʔɛm ʔɛ:ʃtə hu:s dɛ:t:i tʃiɑ'ʁɛtə fɛkɔʊfə fɔ di jɑntʃə ʃtʁɔ:s ʔʊn ʔɪf boɔ: jɛtʃ mʊz_ɪf dɔ ʁus mɛ_an zɛks ʔue dɛ 'nikələʊs kɪt ʔɛvə 'vɛdɛvɔ:t jɔv_ət:c:mɔls nɛt ʔɪf_əʁʊndɛ ʔəʁʊs ʔɔp ti ʃtʁɔ:s ʁɛ:tʃ jɛluɔt lɪŋks jɛluɔt kɛɪn mi_ tʃɔ zɪn ʔɔx ti tʃvɑɪ nɪt ʔalzo hans muv_ʊn:ɪkələ_ ʔɪz_ɪn_ət ʔɛ:ʃtə hu:s:u dɛ jɛɣlas di tʃiɑ'ʁɛtə jənʊmə bɛsɛ jɛʁɑ:f

damed_ufj:nel vide fət vɔ vide ʁtɔndə vide ʁen_ət:ʁitə hu:s ʁʊn ʁop ti ʃel jəftalt ʁet:ɛ:t natʏfj
kene 'ʁopma:xə ʁem 'nɔ:hi,nɔɪn ʁes mɛ dad_aləs klaː nə ʁop 'ʁeimɔl vo:t 'ʁopjɛmaxt
ʁɪz_əʁop ʁʊn ʁalz_ufj so ʁop də tsvaitə ʁe'ta:ʃj vɔː hʏ:ʁ_ɪj_ət ʃelə ʁop tɛ dɛitə ʁe'ta:ʃj ba ʁʊns
ʁʊn bɛ də nɔːbɛkə da vɔən di 'moɛmans ʁɪʃ luɛ_əʁop da kʏmɪ di 'moɛmans jʊŋə_ʊn
luɛkən_əʁtɔndə dʊʁj_ə't:ʁɛpəhu:s ʁɪn dem:ɔ'mɛnt vo di_əʁtɔndelʊkə hʏ_ufj:ɪŋə ʃkɛt:i jʊŋə
zɔ'fɔxt ʁɪn ʁiɛ vʊnʊŋ ʁʊŋ ʁɪz_əʁop ʁop ti dɛitə ʁe'ta:ʃj jɛtʃ vɔ_ufj:a ʁan də 'vɔnʊŋs.dyɛ nɛ
vedə ʁop ti ʃel ʁet:ɛ:t vide kene 'ʁopma:xə jəfɔ:lt vɔkən di ʃkɛt:ək hɪŋə mɛ dɔ dɛ:t:i dyɛ
'ʁopjɔn ʁɪz_əʁɪn ʁʊn_ufj vɛ:s nɔx jantʃ jənəʊ ʁɪʃ ʁʊŋə dɛ 'køŋjɛdɛʃ tʃo mɪŋə ʃvɛstəkə di zɔ:sɪ
ʁalt:ɔ'dɛʊŋə hʏk vɛ:z_ufj na'tʏlɪʃ dat mɪŋə fatə dat 'ʁa:fjɛʁkɔxə hat